

Προς: κύριο Κ. Χατζηδάκη
Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
Κοινοποίηση:
Γραφείο Υφυπουργού, κ. Μ. Συρεγγέλα
Γραφείο Γ.Γ. Κοινωνικών Ασφαλίσεων, κ. Π. Καρασιώτου

Αθήνα, 21.12.2021

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Γυναικών με Καρκίνο Μαστού «Άλμα Ζωής», είναι ένα Μη Κερδοσκοπικό Σωματείο, που ιδρύθηκε το 1988 από γυναίκες που είχαν βιώσει προσωπικά τον καρκίνο του μαστού, και όραμά του είναι ένας κόσμος χωρίς θανάτους από τη νόσο αυτή. Στα χρόνια λειτουργίας του, ο Σύλλογος εκπροσωπεί χιλιάδες μέλη -γυναίκες με εμπειρία καρκίνο του μαστού, ενώ διαθέτει ένα μεγάλο σώμα εκπαιδευμένων εθελοντριών, υποστηρίζοντας εκατοντάδες γυναίκες σε όλη την Ελλάδα.

Βασικοί άξονες λειτουργίας του Συλλόγου είναι η ενημέρωση για την πρόληψη και την έγκαιρη διάγνωση της νόσου, η οργανωμένη αλληλοβοήθεια, η ενδυνάμωση και η ψυχοκοινωνική υποστήριξη των γυναικών που πάσχουν ή έπασχαν από καρκίνο, η υλοποίηση ειδικών προγραμμάτων και δράσεων για τις γυναίκες με προχωρημένο καρκίνο μαστού και εν γένει η με κάθε τρόπο και μέσο στήριξη, ανακούφιση και βοήθεια των γυναικών - ασθενών με καρκίνο μαστού σε οποιοδήποτε στάδιο της νόσου και της θεραπευτικής διαδικασίας κι αν βρίσκονται.

Δυστυχώς, πολλές φορές, ο κόσμος πιστεύει ότι τα άτομα με αναπηρίες είναι τα άτομα εκείνα που χρησιμοποιούν αναπηρικό αμαξίδιο, που έχουν χάσει την όραση ή την ακοή τους ή παρουσιάζουν κάποια νοητική αναπηρία. Πλην όμως, η πραγματική έννοια της αναπηρίας περιλαμβάνει πάρα πολλούς ανθρώπους που έχουν διαγνωστεί με κάποια ασθένεια, η οποία ενώ δεν είναι εμφανής, παρόλα αυτά δημιουργεί εμπόδια στην καθημερινότητά τους· με άλλα λόγια, τους κάνει να ξεκινούν την κάθε τους ημέρα από σημείο εκκίνησης διαφορετικό σε σχέση με εκείνο ενός υγιούς ανθρώπου. Μία τέτοια ασθένεια είναι και ο καρκίνος του μαστού.

Σκοπός της παρούσας επιστολής είναι να επιστήσουμε την προσοχή Σας σας σε ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει μια μεγάλη μερίδα γυναικών της σύγχρονης εποχής: Πρόκειται για τις γυναίκες που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα· ή για να το

πούμε πιο σωστά, για τις γυναίκες που δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν χρήση ειδικών αδειών όπως αυτών στο δημόσιο. Το χάσμα που εντοπίζεται στον τομέα της εργασίας και συγκεκριμένα στο κομμάτι των αναρρωτικών αδειών των ιδιωτικών και των δημοσίων υπαλλήλων μοιάζει πράγματι αγεφύρωτο.

Στον ευρύτερο δημόσιο τομέα υπάρχει, πολύ σωστά, νομική πρόβλεψη για παροχή αδειών, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα στην ασθενή να ανακάμψει από την ασθένειά της, ήρεμη και εργασιακά ασφαλής, την ίδια στιγμή που οι συνάδελφοί της στον ιδιωτικό τομέα δέχονται μειώσεις αποδοχών και χειροτέρευση των συνθηκών εργασίας τους, και βέβαια δεν περιβάλλονται από καμία εγγύηση ότι αφού ξεπεράσουν το πρόβλημα, θα βρουν την πόρτα της εργασίας τους ανοικτή.

Για να κάνουμε, δε, πιο απτό και κατανοητό αυτό που εννοούμε, σκόπιμο κρίνεται να διατρέξουμε με συντομία τις αναρρωτικές άδειες που προβλέπονται για τους δημοσίους και τους ιδιωτικούς υπαλλήλους και να προβούμε σε μία συγκριτική επισκόπηση αυτών.

α. Αρχικά, στο άρθρ. 50 παρ. 2 του Ν. 3528/2007, προβλέπεται για τους δημοσίους υπαλλήλους η ειδική άδεια περιοδικής νοσηλείας: *«Υπάλληλοι που πάσχουν ή έχουν σύζυγο ή τέκνο που πάσχει από νόσημα το οποίο απαιτεί τακτικές μεταγγίσεις αίματος ή χρήζει περιοδικής νοσηλείας δικαιούνται ειδική άδεια με αποδοχές έως είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες το χρόνο».*

Πλην όμως, αντίστοιχο δικαίωμα για τους μισθωτούς - ιδιωτικούς υπαλλήλους δεν προβλέπεται. Φωτεινή εξαίρεση αποτελεί το άρθρο 8 της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. των ετών 2002 και 2003 στο οποία ορίζεται ότι εργαζόμενοι με εξαρτημένη σχέση εργασίας, που έχουν υπηρεσία μέχρι 4 έτη στον ίδιο εργοδότη (*προσωπική μας γνώμη είναι ότι η Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. εννοούσε τουλάχιστον 4 έτη και όχι μέχρι 4 έτη, απλώς έχει αναγραφεί εσφαλμένα έτσι*), οι οποίοι πάσχουν από νόσημα που απαιτεί μεταγγίσεις αίματος και παραγώγων του ή αιμοκάθαρση (και μόνο), εφόσον αυτό έχει γνωστοποιηθεί στον εργοδότη, δικαιούνται έως 22 εργάσιμες ημέρες το χρόνο επιπλέον άδεια με αποδοχές.

β. Περαιτέρω, στο άρθρο 50 παρ. 4 του Ν. 3528/2007, προβλέπεται για τους δημοσίους υπαλλήλους, κάθε χρόνο άδεια με αποδοχές 6 εργάσιμων ημερών επιπλέον της κανονικής τους άδειας για υπαλλήλους με ποσοστό αναπηρίας 50% και άνω.

Πλην όμως, αντίστοιχο δικαίωμα για τους ιδιωτικούς υπαλλήλους δεν προβλέπεται.

γ. Επιπλέον, στο άρθρο 54 του Ν. 3528/2007 ορίζεται ότι: «1. Στον υπάλληλο που είναι ασθενής ή χρειάζεται να αναρρώσει, χορηγείται αναρρωτική άδεια με αποδοχές τόσων μηνών όσα είναι τα έτη της υπηρεσίας του, από την οποία αφαιρείται το σύνολο των αναρρωτικών αδειών που τυχόν έχει λάβει μέσα στην προηγούμενη πενταετία». Ενώ σύμφωνα με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου στον υπάλληλο που πάσχει από δυσίατο νόσημα (ως δυσίατο νόσημα έχει χαρακτηριστεί με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας και ο καρκίνος του μαστού), χορηγείται αναρρωτική άδεια διπλάσια από την κανονική. Μετά τη λήξη, δε, της περιόδου αδειας μετ' αποδοχών, ο εργαζόμενος δικαιούται αδειάς άνευ αποδοχών.

Πλην όμως, οι ιδιωτικοί υπάλληλοι δικαιούνται να απουσιάσουν από την εργασία τους, χωρίς να διατρέχουν τον κίνδυνο να θεωρηθεί ότι έχουν καταγγείλει σιωπηρώς τη σύμβαση εργασίας, ότι, δηλαδή, αποχώρησαν οικειοθελώς από την εργασία τους, όταν η απουσία τους οφείλεται σε ασθένεια μικρής διάρκειας (βραχεία). Πότε η ασθένεια θεωρείται σαν βραχείας διάρκειας; Όταν η απουσία τους διαρκεί:

- 1 μήνα για υπαλλήλους που υπηρετούν μέχρι 4 έτη,
- 3 μήνες για υπαλλήλους που υπηρετούν περισσότερο από 4 έτη και μέχρι 10 έτη,
- 4 μήνες για υπαλλήλους που υπηρετούν περισσότερο από 10 έτη και μέχρι 15 έτη και
- 6 μήνες για υπαλλήλους που υπηρετούν περισσότερα από 15 έτη.

Σε κάθε περίπτωση, δικαίωμα αδειάς άνευ αποδοχών δεν προβλέπεται στον ιδιωτικό τομέα, ενώ περαιτέρω νομικό πλαίσιο που να απαγορεύει στον εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας του εργαζομένου όσο ο τελευταίος βρίσκεται σε αναρρωτική άδεια, δεν υφίσταται, όπως αντιθέτως ισχύει στην άδεια λοχειάς ή στην άδεια αναψυχής, που ο εργοδότης απαγορεύεται να σε απολύσει.

δ. Προσέτι, στο άρθρο 50 παρ. 9 του Ν. 3528/2007 προβλέπεται για τους δημοσίους υπαλλήλους η χορήγηση 1 ημέρας άδειας το χρόνο με αποδοχές για ετήσιο γυναικολογικό έλεγχο. Η άδεια χορηγείται έπειτα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού.

Πλην όμως, στον ιδιωτικό τομέα τέτοια άδεια δεν προβλέπεται.

ε. Και τέλος, ας δούμε και το μειωμένο ωράριο. Για τους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., που παρουσιάζουν αναπηρία 67% και άνω προβλέπεται η μείωση του ωραρίου εργασίας τους κατά 1 ώρα κάθε ημέρα, με την προϋπόθεση ότι διαφυλάσσεται το δημόσιο συμφέρον και δεν διαταράσσεται η εύρυθμη λειτουργία της υπηρεσίας τους.

Πλην όμως, στον ιδιωτικό τομέα μειωμένο ωράριο δεν προβλέπεται.

Προς υποβοήθηση Υμών, Σας παραθέτουμε και τον κάτωθι συγκριτικό πίνακα:

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΑΝΑΡΡΩΤΙΚΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ	
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ	ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
<u>1. Ειδική άδεια περιοδικής νοσηλείας</u> Άρθρο 50 παρ. 2 του Ν. 3528/2007: «Υπάλληλοι που πάσχουν ή έχουν σύζυγο ή τέκνο που πάσχει από νόσημα το οποίο απαιτεί τακτικές μεταγγίσεις αίματος ή χρήζει περιοδικής νοσηλείας δικαιούνται ειδική άδεια με αποδοχές έως είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες το χρόνο. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθορίζονται τα νοσήματα του προηγούμενου εδαφίου».	<u>1. Ειδική άδεια περιοδικής νοσηλείας</u> Δεν προβλέπεται αντίστοιχο δικαίωμα, στην περίπτωση που ο μισθωτός – ιδιωτικός υπάλληλος χρήζει περιοδικής νοσηλείας. Εξαιρεση: Στο άρθρο 8 της ΕΓΣΣΕ των ετών 2002 και 2003 προβλέπεται ότι εργαζόμενοι με εξαρτημένη σχέση εργασίας, που έχουν υπηρεσία μέχρι 4 έτη στον ίδιο εργοδότη, οι οποίοι πάσχουν από νόσημα που απαιτεί μεταγγίσεις αίματος και παραγώγων του ή αιμοκάθαρση και το οποίο έχει γνωστοποιηθεί στον εργοδότη, δικαιούνται έως 22 εργάσιμες ημέρες το χρόνο επιπλέον άδεια με αποδοχές.
<u>2. Παροχή άδειας έξι (6) ημερών, επιπλέον της κανονικής τους άδειας</u> Άρθρο 50 παρ. 4 του Ν. 3528/2007: «Υπάλληλοι που δεν υπάγονται στην παράγραφο 2 και έχουν ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω [...], δικαιούνται ειδική άδεια έξι (6) εργάσιμων ημερών με αποδοχές κάθε χρόνο, επιπλέον της κανονικής».	<u>2. Παροχή άδειας έξι (6) ημερών, επιπλέον της κανονικής τους άδειας</u> Δεν προβλέπεται αντίστοιχο δικαίωμα.

<u>3. Αναρρωτική άδεια</u> Άρθρο 54 του Ν. 3528/2007: «1. Στον υπάλληλο που είναι ασθενής ή χρειάζεται να αναρρώσει, χορηγείται αναρρωτική άδεια με αποδοχές τόσων μηνών όσα είναι τα έτη της υπηρεσίας του, από την οποία αφαιρείται το σύνολο των αναρρωτικών αδειών που τυχόν έχει λάβει μέσα στην προηγούμενη πενταετία. Αναρρωτική άδεια χορηγούμενη χωρίς διακοπή δεν μπορεί να υπερβεί τους 12 μήνες. Χρόνος υπηρεσίας τουλάχιστον έξι μηνών θεωρείται ως πλήρες έτος. [...] 3. Στον υπάλληλο που πάσχει από δυσίατο νόσημα, χορηγείται αναρρωτική άδεια, της οποίας η διάρκεια είναι διπλάσια από τη διάρκεια των αδειών των προηγούμενων παραγράφων [...]».	<u>3. Αναρρωτική άδεια</u> Χρονικά όρια ασθένειας «βραχείας διάρκειας»: Πότε η ασθένεια θεωρείται σαν βραχείας διάρκειας χωρίς να συνεπάγεται τη λύση της σύμβασης εργασίας εκ μέρους του μισθωτού, καθορίζεται από το άρθρο 3 του Ν. 4558/1930, με τον οποίο τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε ο Ν. 2112/1920. Έτσι σαν βραχείας διάρκειας ασθένεια θεωρείται αυτή που διαρκεί: i. 1 μήνα για υπαλλήλους που υπηρετούν μέχρι 4 έτη, ii. 3 μήνες για υπαλλήλους που υπηρετούν περισσότερο από 4 έτη και μέχρι 10 έτη, iii. 4 μήνες για υπαλλήλους που υπηρετούν περισσότερο από 10 έτη και μέχρι 15 έτη και iv. 6 μήνες για υπαλλήλους που υπηρετούν περισσότερα από 15 έτη.
<u>4. Άδεια για γυναικολογικό έλεγχο:</u> Άρθρο. 50 παρ. 9 του Ν. 3528/2007: Προβλέπεται 1 ημέρα το χρόνο άδεια με αποδοχές για τη διενέργεια ετήσιου γυναικολογικού ελέγχου, έπειτα από βεβαίωση του θεράποντος ιατρού.	<u>4. Άδεια για γυναικολογικό έλεγχο:</u> Δεν προβλέπεται αντίστοιχο δικαίωμα.
<u>5. Μειωμένο ωράριο:</u> Άρθρο 16 παρ. 5 του Ν. 2527/1997: Προβλέπεται η μείωση του ωραρίου εργασίας κατά 1 ώρα την ημέρα για τους έχοντες αναπηρία 67% και άνω υπαλλήλους του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α..	<u>5. Μειωμένο ωράριο:</u> Δεν προβλέπεται αντίστοιχο δικαίωμα.

Με την παρούσα, λοιπόν, αιτούμαστε όπως η πολιτεία «σκόψει» ακόμη περισσότερο πάνω από τα άτομα με αναπηρίες και δη τις γυναίκες με καρκίνο του μαστού, ενισχύοντας τα μέτρα που τείνουν στην ανακούφιση και τη διευκόλυνση της καθημερινότητάς τους, κι εξαλείφοντας τις όποιες ανισότητες προκύπτουν. Με αφορμή τις ρηξικέλευθες και άκρως ελπιδοφόρες διατάξεις του τελευταίου εργασιακού νόμου (Ν. 4808/2021) και με το βλέμμα στραμμένο στο διαρκές ζητούμενο για εμάς που είναι η υποστήριξη και προστασία των γυναικών με καρκίνο του μαστού, ζητούμε την – όσο το δυνατόν - ισότιμη μεταχείριση των εργαζομένων του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα κι ως εκ τούτου την επέκταση των εξής ειδικών αδειών/ δικαιωμάτων στον ιδιωτικό τομέα:

1. της ειδικής άδειας έξι (6) ημερών με αποδοχές για κάθε χρόνο, επιπλέον της κανονικής άδειας, για τις γυναίκες – ιδιωτικούς υπαλλήλους που νοσούν από καρκίνο του μαστού και έχουν ποσοστό αναπηρίας 50% και άνω, κατ' αναλογία με ό,τι ισχύει για τις γυναίκες - δημοσίους υπαλλήλους, με βάση το άρθ. 50 παρ. 3 του Ν. 3528/2007 (ως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 47 παρ. 1 του Ν. 4674/2020, ΦΕΚ Α' 53/11.3.2020, και ισχύει σήμερα),
2. μίας (1) ημέρας το χρόνο άδεια με αποδοχές για τη διενέργεια ετήσιου γυναικολογικού ελέγχου, για τις γυναίκες – ιδιωτικούς υπαλλήλους που νοσούν από καρκίνο του μαστού, κατ' αναλογία με ό,τι ισχύει για τις γυναίκες - δημοσίους υπαλλήλους, με βάση το άρθ. 50 παρ. 9 του Ν. 3528/2007 (ως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 47 παρ. 3α του Ν. 4674/2020, ΦΕΚ Α' 53/11.3.2020) και
3. της χορήγησης μειωμένου ωραρίου εργασίας κατά μία (1) ώρα την ημέρα στις έχουσες αναπηρία 67% και άνω υπαλλήλους του ιδιωτικού τομέα που νοσούν από καρκίνο του μαστού, κατ' αναλογία με ό,τι ισχύει για τις γυναίκες - υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., βάσει του άρθ. 16 παρ. 5 του Ν. 2527/1997 (ως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 8 του άρθρου 30 του Ν. 3731/2008, ΦΕΚ Α' 263/23.12.2008, και ισχύει σήμερα).

Τέλος, όσον αφορά στις αυτοαπασχολούμενες γυναίκες (ελεύθερους επαγγελματίες), που διαγιγνώσκονται με καρκίνο μαστού, αιτούμεθα όπως τους δίδεται η δυνατότητα λήψης μέρους της αναπηρικής σύνταξης ή του επιδόματος βαριάς αναπηρίας από τον Οργανισμό Προνοιακών Επιδομάτων & Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΟΠΕΚΑ), χωρίς να απαιτείται η διακοπή της επαγγελματικής τους δραστηριότητας (διακοπή δραστηριότητας από την οικεία Δ.Ο.Υ., κλείσιμο βιβλίων κ.λπ.) και η διαγραφή από

το ασφαλιστικό τους ταμείο. Επί το ειδικότερον, ζητούμε να τους δίδεται η δυνατότητα να συνεχίσουν την εργασία τους, εφόσον το επιθυμούν, και μετά τη συνταξιοδότησή τους λόγω αναπηρίας ή τη λήψη του επιδόματος βαριάς αναπηρίας από τον ΟΠΕΚΑ και στην περίπτωση αυτή να λαμβάνουν μόνο το 50% της σύνταξης ή του επιδόματος που δικαιούνται ένεκα της αναπηρίας τους. Έτσι, σε όσες περιπτώσεις οι γυναίκες - ελεύθεροι επαγγελματίες - ασθενείς με καρκίνο του μαστού επιθυμούν να συνεχίσουν την αυτο-απασχόλησή τους, θα αρκεί απλά και μόνο να το δηλώσουν στην αίτησή τους για λήψη αναπηρικής σύνταξης ή επιδόματος βαριάς αναπηρίας (στις αρμόδιες υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α. ή στο Κέντρο Κοινότητας του Δήμου που ανήκουν αντίστοιχα), και ούτως θα διατηρούν το δικαίωμα να εργάζονται, λαμβάνοντας για την αναπηρία τους μόνο το 50% του ποσού που τους αναλογεί ως βοήθημα για την αναπηρία τους.

Θεωρούμε ότι το πλέγμα των ανωτέρω προτάσεων που Σας απευθύνουμε, θα συντείνει στην άμβλυνση των ανισοτήτων που εμφανίζονται στις αναρρωτικές άδειες των υπαλλήλων δημοσίου – ιδιωτικού τομέα και θα ανακουφίσει την κατηγορία αυτή των γυναικών που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα (ή/ και αυτο-απασχολούνται) και νοσούν από καρκίνο του μαστού και καλούνται να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις της εργασίας τους στον ιδιωτικό τομέα και παράλληλα να αντιμετωπίσουν τη νόσο και τις επιπτώσεις της σε όλα τα επίπεδα. Λίγες ημέρες απουσίας από την εργασία τους δεν θα αλλάξει τη «ζωή» του εργοδότη τους· μπορεί, όμως, να αλλάξει τη δική τους.

Φθάνοντας, δε, στην ολοκλήρωση της παρούσας, θα θέλαμε να αναφερθούμε και σε μία άλλη κατηγορία γυναικών: τις μητέρες ανηλίκων τέκνων - παλαιές ασφαλισμένες, που έχουν διαγνωστεί με καρκίνο του μαστού. Λόγω της σωματικής και ψυχολογικής επιβάρυνσης που επιφέρει η νόσος προτείνουμε να υπάρχει για αυτήν την κατηγορία γυναικών πρόωρη συνταξιοδότηση, ειδικά αν πρόκειται για μονογονέα. Αιτούμενο είναι, δηλαδή, να θεμελιώνει η γυναίκα αυτής της κατηγορίας δικαίωμα πλήρους συνταξιοδότησης στα 55 έτη, εφόσον πληροί τις κάτωθι προϋποθέσεις (σωρευτικά): α) να είναι μητέρα ανήλικου τέκνου, β) να είναι παλαιά ασφαλισμένη, γ) να νοσεί από καρκίνο κατά το χρόνο που θεμελιώνει δικαίωμα συνταξιοδότησης (π.χ. κατά το 55ο έτος) και δ) να είναι μονογονέας.

Πιστεύουμε ότι μια τέτοια ρύθμιση θα ανακουφίσει τη μερίδα αυτή των γυναικών που βρίσκονται, λόγω της νόσου, στη δυσμενή θέση να αδυνατούν να

εργαστούν στην ηλικία των 55 ετών, έχοντας αποκλειστικά τη φροντίδα και τη μέριμνα ενός ανηλίκου τέκνου.

Μετά τιμής

Για το Άρμα Ζωής

Η Πρόεδρος

Η Ναυτική Σύμβουλος

Η Κοινωνική Λειτουργός

Παρασκευή Μιχαλοπούλου

Ευγενία Φωτοπούλου

Διονυσία Λίβα